

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

ข้อมูลต่าง ๆ ในแบบสอบถามนี้ จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ ปัจจัยที่กำหนดการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 โดยสอบถามเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถหรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในตัวรถหรือผู้ที่ใช้รถจักรยานยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการส่งเสริมการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และเพื่อนำไปเผยแพร่และกระตุ้นเตือนประชาชนรวมถึงองค์กร หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมเสริมสร้างการร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ทำให้ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ทุกคน ได้รับสิทธิประโยชน์ในความคุ้มครองตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยฯ สมตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถพ.ศ.2535

ดังนั้นข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านได้เสียสละเวลาในการตอบตามความเป็นจริงจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ดังกล่าวแก่สังคมส่วนรวม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตอบสอบถามดังกล่าว และ ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ที่อยู่ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัดเชียงใหม่ โทร.....
2. เพศ
 ชาย หญิง
3. อายุ
 มากกว่า 15 ปี ถึง 25 ปี มากกว่า 35 ปี ถึง 45 ปี
 มากกว่า 25 ปี ถึง 35 ปี มากกว่า 45 ปี
4. สถานภาพ
 โสด สมรส
 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

5. อาชีพ

- นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/แพทยพยาบาล
- พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างรายวัน
- ค้าขายส่วนตัว /เจ้าของกิจการ
- รับจ้าง/ รับจ้างรายวันทั่วไป

6. ระดับการศึกษาหรือวุฒิการศึกษา

- มัธยมศึกษาตอนต้น/หรือเทียบเท่าปวช.
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/หรือเทียบเท่าปวส.
- ตั้งแต่ปริญญาตรีหรืออนุปริญญาขึ้นไป

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ไม่เกิน 3,000 บาทต่อเดือน
- 3,001 บาท- 4,500 บาทต่อเดือน
- 4,501 บาท –6,000 บาทต่อเดือน
- มากกว่า 6,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

8. ตำแหน่งในครอบครัว

- หัวหน้าครอบครัว/ผู้หารายได้หลัก
- บุตร/ธิดา
- คู่สมรส
- ผู้อาศัย (ระบุ).....

9. ตำแหน่งในอาชีพ

- นักเรียน/นักศึกษา
- พนักงาน หรือข้าราชการระดับไม่เกินซี 3
- หัวหน้างานหรือข้าราชการในระดับไม่เกินซี 5
- หุ่นส่วน / เจ้าของกิจการ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

10. ในบ้านท่านมีรถจักรยานยนต์ที่ใช้งานประจำในบ้าน กี่คัน

- ไม่มีรถจักรยานยนต์ในบ้านเลย
- มี จำนวน 1 คัน
- มี จำนวน 2 คัน
- มี จำนวน 3 คัน
- มีมากกว่า 4 คันขึ้นไป

หากตอบมี โปรดระบุรายละเอียดในตารางหน้าต่อไป

คันที่	ทำประกันภัยพ.ร.ม.ฯ		การต่อทะเบียนภาษี	
	ไม่ทำ	ทำระบุจำนวนคัน	ขาดต่อ ทะเบียน	ต่อทะเบียน ระบุ (คัน)
1				
2				
3				
4				

หากมีไปรถระบุ

- คันที่ 1 ผู้ใช้งานประจำคือ..... ผู้ซื้อรถคือ.....
- คันที่ 2 ผู้ใช้งานประจำคือ..... ผู้ซื้อรถคือ.....
- คันที่ 3 ผู้ใช้งานประจำคือ..... ผู้ซื้อรถคือ.....
- คันที่ 4 ผู้ใช้งานประจำคือ..... ผู้ซื้อรถคือ.....

11.เวลาที่ท่านต้องการใช้รถจักรยานยนต์ แต่ไม่มีรถจักรยานยนต์หรือรถใช้ในรูระอื่นอยู่ท่านยืมหรือเช่าจากใคร

- ยืมใช้จากเพื่อนข้างบ้าน
- ยืมจากญาติ ๆ กัน
- เช่า/ รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง

12. ขณะขับขี่หรือนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ ท่านสวมหมวกกันน็อค หรือไม่ อย่างไร

- สวมหมวกกันน็อคทุกครั้ง
- สวมหมวกกันน็อคเป็นบางครั้ง ประมาณ 80 %
- สวมหมวกกันน็อคบ้าง ไม่สวมบ้าง ประมาณ 50 %
- สวมหมวกกันน็อคน้อยมาก ประมาณ 20-30 %
- ไม่เคยสวมหมวกกันน็อคเลย ขณะขับขี่หรือนั่งซ้อนท้าย

13. ท่านมีใบขับขี่รถจักรยานยนต์หรือรถยนต์หรือไม่

- มี ไม่มี

14. โปรดระบุเส้นทางประจำวันโดยส่วนใหญ่ที่ใช้รถจักรยานยนต์ (ประมาณ 4 วันต่อสัปดาห์)

- บ้าน / ที่พัก-----> ที่ทำงาน /สถานศึกษา ระยะทาง .....กิโลเมตร
- บ้าน / ที่พัก-----> ตลาด ระยะทาง .....กิโลเมตร
- บ้าน / ที่พัก-> ที่ทำงาน/ สถานศึกษา--> พักผ่อน/ท่องเที่ยว ระยะทาง.....กิโลเมตร
- บ้าน / ที่พัก-----> อื่น ๆ ระบุ.....ระยะทาง .....กิโลเมตร

15. ท่านขับขี่ หรือใช้รถจักรยานยนต์มาเป็นเวลากี่ปี

- ไม่เกิน 1 ปี
- มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี
- มากกว่า 2 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี
- มากกว่า 3 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. รถของท่านมีประกันภัยพ.ร.บ.๙ ที่ยังมีผลคุ้มครองอยู่หรือไม่

- มี ไม่มี

หากมี โปรดระบุผู้จัดทำหรือจัดซื้อพ.ร.บ.๙ ดังกล่าว

- ซื้อมอง ในราคา..... บาท
- ผู้อื่นซื้อ โปรดระบุ บิดา/ มารดา/ พี่ / น้อง /อื่น ๆ ..... ในราคา..... บาท

2. ท่านคิดว่าเหตุผลสำคัญในการทำประกันภัย พ.ร.บ.๙ รถจักรยานยนต์ คือข้อใดบ้างต่อไปนี้

- กฎหมายบังคับให้รถทุกคันต้องจัดทำประกันภัย พ.ร.บ.๙
- กลัวตำรวจตรวจจับ และปรับ
- กลัวชนส่งไม่ต่อทะเบียนภาษีรถให้
- เคยใช้สิทธิจากประกันภัยพ.ร.บ.๙ พบว่ามีประโยชน์และคุ้มค่าในการจัดทำ
- เคยได้รับการอบรม และพบว่ามีประโยชน์และคุ้มค่า
- เหตุผล 2 ข้อข้างต้นรวมกัน
- เหตุผล 3 ข้อข้างต้นขึ้นไปรวมกัน
- เหตุผลตั้งแต่ 4 ข้อขึ้นไปรวมกัน

3 ท่านทราบหรือไม่ว่าอัตราเบี้ยประกันภัยพ.ร.บ.๙ ประเภทรถจักรยานยนต์ มีกี่อัตรา

- ทราบบางส่วน มี .....อัตรา โปรดระบุ.....
- ทราบทั้งหมด มี .....อัตรา โปรดระบุ.....
- ไม่เคยทราบเลย

4. ท่านทราบหรือไม่ว่าปริมาณรถจักรยานยนต์โดยเฉลี่ย 90 % ที่วิ่งบนท้องถนน (เช่นรถฮอนด้า ครีမ် ฮอนด้าเทน่า ยามาฮ่าเมท ฯลฯ) อยู่ในขนาดเบียร์ประกันภัย ราคาใด

- ไม่ทราบ
- ทราบ อยู่ในอัตรา 161 บาท ทราบ อยู่ในอัตรา 430
- ทราบ อยู่ในอัตรา 215 บาท ทราบ อยู่ในอัตรา 645 บาท
- ทราบ อยู่ในอัตรา 720 บาท ทราบ อยู่ในอัตรา 950 บาท

5. ถ้าวรจักรยานยนต์คันใดก็ตามที่ทำประกันภัย พ.ร.บ.ฯ หากไปเฉี่ยวชนใครๆ เช่นคนเดินข้ามถนน ผู้ที่นั่งซ้อนท้าย หรือผู้ขับขี่ ทำให้ได้รับบาดเจ็บ จะให้ความคุ้มครองใครบ้าง และคุ้มครองค่าเสียหายขึ้นค่าสุดเท่าไร

- คุ้มครอง ค่ารักษา เฉพาะคนเดินถนนที่ถูกชน คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา ทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน และคนนั่งซ้อนท้ายคนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา ทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน คนนั่งซ้อนท้ายและคนขับขี่ คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา เฉพาะคนขับขี่เท่านั้น คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา เฉพาะคนขับขี่ และคนนั่งซ้อนท้ายเท่านั้น คนละ.....บาท
- ไม่ทราบเลย ว่าคุ้มครองใครบ้าง และคนละเท่าใด

6. ถ้าวรจักรยานยนต์คันใดก็ตามที่ทำประกันภัย พ.ร.บ.ฯ หากไปเฉี่ยวชนใครๆ เช่นคนเดินข้ามถนน ผู้ที่นั่งซ้อนท้าย หรือผู้ขับขี่ ทำให้ได้รับบาดเจ็บ จะให้ความคุ้มครองใครบ้าง และขึ้นสูงสุดคุ้มครองเท่าไร

- คุ้มครอง ค่ารักษา เฉพาะคนเดินถนนที่ถูกชน คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา ทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน และคนนั่งซ้อนท้ายคนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา ทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน คนนั่งซ้อนท้ายและคนขับขี่ คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา เฉพาะคนขับขี่เท่านั้น คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่ารักษา เฉพาะคนขับขี่ และคนนั่งซ้อนท้ายเท่านั้น คนละ.....บาท
- ไม่ทราบเลย ว่าคุ้มครองใครบ้าง และคนละเท่าใด

7. ท่านทราบหรือไม่ว่ารถจักรยานยนต์คันใดก็ตามที่ทำประกันภัย พ.ร.บ.๑ หากไปเฉี่ยวชนใครๆ เช่นคนเดินข้ามถนน ผู้ที่นั่งซ้อนท้าย หรือผู้ขับขี่ ทำให้เสียชีวิต จะให้ความคุ้มครองใครบ้างและขั้นค่าสุดคุ้มครองเท่าใด

- คุ้มครองค่าปลงศพ เฉพาะคนเดินถนนที่ถูกชน คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพ ทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน และคนนั่งซ้อนท้าย คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน คนนั่งซ้อนท้ายและคนขับขี่ คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพ เฉพาะคนขับขี่เท่านั้น คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพ เฉพาะคนขับขี่ และคนนั่งซ้อนท้ายเท่านั้น คนละ.....บาท
- ไม่ทราบเลย ว่าคุ้มครองใครบ้าง และคนละเท่าใด

8. ถ้ารถจักรยานยนต์คันใดก็ตามที่ทำประกันภัย พ.ร.บ.๑ หากไปเฉี่ยวชนใครๆ เช่นคนเดินข้ามถนน ผู้ที่นั่งซ้อนท้าย หรือผู้ขับขี่ ทำให้เสียชีวิต ขั้นสูงสุดจะได้รับความคุ้มครองดังนี้

- คุ้มครองค่าปลงศพ เฉพาะคนเดินถนนที่ถูกชน คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน และคนนั่งซ้อนท้าย คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพทั้งคนเดินข้ามถนนที่ถูกชน คนนั่งซ้อนท้ายและคนขับขี่ คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพ เฉพาะคนขับขี่เท่านั้น คนละ.....บาท
- คุ้มครองค่าปลงศพ เฉพาะคนขับขี่ และคนนั่งซ้อนท้ายเท่านั้น คนละ.....บาท
- ไม่ทราบเลย ว่าคุ้มครองใครบ้าง และคนละเท่าใด

9. ท่านคิดว่า ผู้ที่ขี่รถคันที่มีประกันพ.ร.บ.๑ ไปขับขี่แล้ว หากรถคันนั้น ๑ ไปเฉี่ยวชนคนเดินข้ามถนน หรือขับขี่แลลบล้มเองทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ จะได้รับความคุ้มครองหรือไม่อย่างไร

- ได้รับความคุ้มครองทุกคน ตามคำตอบข้อ 4 - ข้อ 7
- ไม่คุ้มครองเลยซักคน ตามคำตอบข้อ 4 - ข้อ 7 เพราะเป็นรถที่ขี่มาขับขี่
- ได้รับความคุ้มครอง ตามคำตอบข้อ 4 - ข้อ 7 เฉพาะคนนั่งซ้อนท้าย และคนเดินถนนที่ถูกชน คนขับขี่ที่ขี่รถมาไม่คุ้มครอง เพราะไม่ใช่เจ้าของรถ

10. ท่านคิดว่าผู้ขับขี่ที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถ แล้วนำรถคันที่ทำประกันภัยและไปเกิดเหตุ จะได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันภัยพ.ร.บ.ฯ หรือไม่อย่างไร

- ได้รับความคุ้มครอง ตามข้อ 4 - ข้อที่ 7
- ไม่ได้ได้รับความคุ้มครอง ตามข้อที่ 4 - ข้อ 7 เพราะผู้ขับขี่ไม่มีใบขับขี่
- ได้รับความคุ้มครอง เหมือนข้อ 4 - ข้อ 7 เฉพาะคนนั่งซ้อนท้าย และคนเดินถนนที่ถูกรชน คนขับขี่ที่ยืมรถมาไม่คุ้มครอง เพราะไม่มีใบขับขี่

11. ท่านคิดว่าโอกาสในการเกิดอุบัติเหตุจากรถเดียวกัน หรือขับขี่ไปเกิดเหตุเองเช่นรถแลบลงข้างทางแล้วทำให้มีผู้บาดเจ็บ ท่านคิดว่าความถี่จากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ กับรถยนต์ประเภทใดจะเกิดมากกว่ากัน

- รถจักรยานยนต์ มีโอกาสเกิดเหตุมากกว่ารถยนต์ เพราะ.....
- รถจักรยานยนต์ มีโอกาสเกิดเหตุน้อยกว่ารถยนต์ เพราะ.....
- รถจักรยานยนต์ มีโอกาสเกิดเหตุ เท่า ๆ กับรถยนต์ เพราะ.....
- ไม่ออกความเห็น เพราะ.....

12. ท่านคิดว่าการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ในกรณีรถจักรยานยนต์แลบล้มเอง ซึ่งเป็นกรณีบาดเจ็บที่น้อยที่สุด ทำให้แขน ขา ลำตัว หรือศีรษะ ได้รับบาดเจ็บ ค่ารักษาในโรงพยาบาลอย่างน้อยที่สุดต่อผู้บาดเจ็บหนึ่งท่านเป็นเท่าไร

กรณีโรงพยาบาลเอกชน	กรณี โรงพยาบาลมหาราชหรือนครพิงค์
☐ น้อยกว่า 200 บาท	☐ น้อยกว่า 200 บาท
☐ ตั้งแต่ 201 - 500 บาท	☐ ตั้งแต่ 201 - 500 บาท
☐ ตั้งแต่ 501 - 1,500 บาท	☐ ตั้งแต่ 501 - 1,500 บาท
☐ ตั้งแต่ 1,501 - 5,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 1,501 - 5,000 บาท
☐ ตั้งแต่ 5,001 - 10,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 5,001 - 10,000 บาท
☐ ตั้งแต่ 10,001 - 15,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 10,001 - 15,000 บาท
☐ ตั้งแต่ 15,001 - 30,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 15,001 - 30,000 บาท
☐ ตั้งแต่ 30,001 - 50,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 30,001 - 50,000 บาท
☐ มากกว่า 50,000 บาท	☐ มากกว่า 50,000 บาท
☐ ไม่สามารถประมาณได้	☐ ไม่สามารถประมาณการได้

13. ท่านเคยได้รับบาดเจ็บจากรถยนต์ และหรือรถจักรยานยนต์หรือไม่

- เคย ไม่เคย

14. จากความคุ้มครองทั้งกรณีบาดเจ็บ และเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ ซึ่งให้ความคุ้มครองเป็นระยะเวลา 365 วัน นับแต่วันจัดทำหรือซื้อประกันภัย ท่านคิดว่าคุ้มครองค่าต่อการจัดทำประกันภัยในอัตราเฉลี่ยฉบับละ 215 บาทหรือไม่

คุ้มครอง เพราะ.....

ไม่คุ้มครอง เพราะ.....

15. ถ้าท่านมีรถจักรยานยนต์ หรือเป็นผู้ที่ใช้รถจักรยานยนต์ท่านจะจัดทำหรือซื้อประกันภัยพ.ร.บ.

ณ ระดับราคาปัจจุบันที่ 215 บาทหรือไม่

ซื้อประกันภัยพ.ร.บ.๑ รถจักรยานยนต์

ไม่ซื้อประกันภัยพ.ร.บ.๑ รถจักรยานยนต์

ยังตัดสินใจไม่ได้ เพราะ.....

16. ถ้าอัตราเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงจาก 215 บาท เป็น 194 บาท ท่านจะซื้อประกันภัยพ.ร.บ.๑ รถจักรยานยนต์หรือไม่

ซื้อ

ไม่ซื้อ

ยังตัดสินใจไม่ได้ เพราะ.....

17. ถ้าอัตราเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงจาก 215 บาท เป็น 237 บาท ท่านจะซื้อประกันภัยพ.ร.บ.๑ รถจักรยานยนต์หรือไม่

ซื้อ

ไม่ซื้อ

ยังตัดสินใจไม่ได้ เพราะ.....

18. ท่านคิดว่ารถจักรยานยนต์คันหนึ่ง ๆ ในรอบ 1 ปี หรือ 365 วัน มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุหรือไม่อย่างไร

มีโอกาสไม่เกิดเลย

เกิดอย่างน้อยที่สุด 1 ครั้ง ต่อปี

เกิดอย่างน้อยที่สุด 2 ครั้ง ต่อปี

เกิดอย่างน้อยที่สุด 3 ครั้ง ต่อปี

เกิดมากกว่า 3 ครั้งต่อปี

19. ท่านทราบหรือไม่ว่า กรมธรรม์พ.ร.บฯ รถจักรยานยนต์ให้ความคุ้มครองสูงสุดในการเกิดอุบัติเหตุต่อครั้งเท่าไร (ความคุ้มครองสูงสุดต่อการเสียชีวิต 1 ท่าน เท่ากับ 80,000 บาท)

- ทราบ จำนวน 400,000 บาท
- ทราบ จำนวน 800,000 บาท
- ทราบ จำนวน 2,000,000 บาท
- ทราบ จำนวน 5,000,000 บาท
- ไม่ทราบ

20. ท่านคิดว่าถ้าค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ 1 คัน จำนวน 215 บาท ให้ความคุ้มครองทั้งผู้ขับขี่ ผู้ที่นั่งซ้อนท้าย และคนเดินถนน โดยคุ้มครองกรณีบาดเจ็บขั้นต่ำ 15,000 บาท ขั้นสูง 50,000 บาท และกรณีเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ขั้นต่ำ 15,000 บาท ขั้นสูง 80,000 บาท และให้ระยะเวลาคุ้มครองเป็นเวลา 365 วันนับแต่วันที่จัดซื้อกรมธรรม์ โดยไม่จำกัด จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในรอบ 1 ปี ท่านคิดว่า

- เป็นอัตรา หรือค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมดีแล้ว
- เป็นอัตรา หรือค่าเบี้ยประกันภัย ที่ถูกมาก
- เป็นอัตรา หรือค่าเบี้ยประกันภัยที่แพงมาก
- เปรียบเทียบยาก ไม่มีข้อมูลเพียงพอ

21. ท่านทราบหรือไม่ว่า รถคันใดก็ตามที่ไม่จัดทำประกันภัยพ.ร.บฯ หากไปเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ผู้ขับขี่ ผู้ที่นั่งซ้อนท้ายรถคันนั้น ๆ รวมถึง คนเดินถนนที่ถูกรถคันที่ไม่จัดทำประกันภัยพ.ร.บฯ ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ท่านสามารถเรียกร้องสิทธิในการคุ้มครองได้จากหน่วยงานใด

- ทราบ เรียกร้องได้จากเจ้าของรถคันนั้น ๆ
- ทราบ เรียกร้องได้จากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถ สำนักงานประกันภัยจังหวัด
- ทราบ เรียกร้องได้จาก บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535
- ไม่ทราบ

22. ท่านทราบหรือไม่ว่ากรณีไม่จัดทำประกันภัย พ.ร.บฯ ทั้งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ มีโทษเปรียบเทียบปรับอย่างไร

- ทราบ ปรับไม่เกิน 10,000 บาท
- ทราบ ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
- ทราบว่าถูกปรับ แต่ไม่ทราบว่าเท่าใด
- ไม่ทราบว่า มีโทษและต้องถูกเปรียบเทียบปรับ

23. หากสำรวจเข้มงวดในการจับกุม กรณีไม่จัดทำประกันภัยพ.ร.บ.๑ ทั้งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และทำการเปรียบเทียบปรับจำนวนขั้นต่ำ 500 บาท ท่านคิดว่าจะมีผลทำให้รถทุกคันที่วิ่งบนท้องถนน ไปจัดทำประกันภัย พ.ร.บ.๑ หรือไม่

- มีผล ทำให้รถจัดทำประกันภัยพ.ร.บ.๑ มากขึ้น
- ไม่มีผล ผู้ขับขี่รถทุกคันยอมเสียค่าปรับแต่ไม่ยอมทำประกันภัย พ.ร.บ.๑
- ไม่มีผล เหตุผลอื่นๆ .....

24. หากสำนักงานขนส่งเข้มงวดในการต่อทะเบียนภาษีรถประจำปี โดยมีเงื่อนไขให้ต้องทำประกันภัยพ.ร.บ.๑ รถจักรยานยนต์ก่อนต่อทะเบียนภาษี ท่านคิดว่าจะมีผลต่อการจัดทำประกันภัยพ.ร.บ.๑ หรือไม่

- ผล ทำให้รถจัดทำประกันภัยพ.ร.บ.๑ มากขึ้น
- ไม่มีผล เพราะเจ้าของรถไม่ยอมทำประกันภัยพ.ร.บ.๑ แต่ยอมต่อทะเบียนภาษีอย่างเดียว
- ไม่มีผล เหตุผลอื่นๆ .....

25. ท่านมีบัตรสิทธิประโยชน์ใด ๆ ต่อไปนี้หรือไม่

- บัตรประกันสังคม
- บัตรประกันสุขภาพ
- บัตรประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (PA)
- บัตรทอง 30 บาท
- กรมธรรม์ประกันชีวิต
- มีบัตรอื่น ๆ โปรดระบุ.....
- ไม่มีบัตรใด ๆ เลย

26. ท่านคิดว่าบัตรดังกล่าวข้างต้น มีผลต่อการทำประกันภัยพ.ร.บ.๑ รถจักรยานยนต์หรือไม่

- มีผล เพราะผู้ขับขี่หรือผู้บาดเจ็บสามารถเบิกค่ารักษาจากบัตรดังกล่าว ได้อยู่แล้ว จึงไม่ต้องทำประกันภัย พ.ร.บ.๑
- มีผล เพราะอื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- ไม่มีผล เพราะบัตรดังกล่าวยกเว้น ค่ารักษาพยาบาลอันเกิดจากอุบัติเหตุทางรถต่าง ๆ อยู่แล้ว
- ไม่มีผล เพราะบัตรดังกล่าวคุ้มครองเฉพาะเจ้าของบัตรเท่านั้น แต่พ.ร.บ.๑ คุ้มครองทุกคนที่บาดเจ็บจากรถคันที่ทำประกันภัย
- ไม่มีผล เพราะ อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

27. หากการเกิดอุบัติเหตุจากรถ ทำให้ได้รับบาดเจ็บ และต้องเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล และมีค่าใช้จ่ายจำนวนขั้นต่ำ 15,000 บาท แต่ครั้งนั้น ๆ ไม่มีประกันภัยพ.ร.บ.ฯ ท่านคิดว่าผู้ประสบภัยท่านนั้น ๆ จะได้รับความเดือดร้อนหรือไม่

- ไม่เดือดร้อน เพราะเบิกได้จากสิทธิบัตรอื่น ๆ ได้บ้างบางส่วน
- ไม่เดือดร้อน เพราะไปกู้ยืมหนี้ได้
- ไม่เดือดร้อน เพราะอื่น ๆ โปรดระบุ.....
- เดือดร้อนแน่นอน เพราะต้องหาเงินในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ
- เดือดร้อนแน่นอน เพราะเป็นเงินจำนวนไม่น้อยและต้องใช้จ่ายเงินสะสมส่วนตัว หรือต้องเป็นหนี้ในอนาคต
- เดือดร้อนแน่นอนเพราะอื่น ๆ โปรดระบุ.....

28. ท่านคิดว่า รถจักรยานยนต์ คันใดก็ตามที่ไปเที่ยวชนคนเดินถนน หรือไปเที่ยวชนรถจักรยานยนต์คันอื่น ๆ ทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ แล้วผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์คันนั้น จะหนีหรือไม่ เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- หนี เพราะกลัวตำรวจจับ
- หนี เพราะกลัวปัญหาทางคดี
- หนี เพราะ กลัวต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย ทั้งค่ารักษา และค่าซ่อมรถ ค่าทำขวัญต่างๆ
- หนี ถ้ารถจักรยานยนต์คันนั้น ๆ ไม่มีประกันภัย พ.ร.บ.ฯ
- ไม่หนี เพราะคนขับมักจะหนีไม่ได้ ขาหักบ้าง สลบหมดสติบ้าง
- ไม่หนี เพราะปัจจุบันนี้คนมีศีลธรรมมากขึ้น มีความรับผิดชอบ
- ไม่หนี ถ้ารถคันนั้น ๆ มีประกันภัยพ.ร.บ.ฯ
- ไม่หนีเพราะอื่นๆ (โปรดระบุ).....

29. ท่านคิดว่าวิธีการใด ที่จะทำให้เจ้าของรถทุกคัน จัดทำประกันภัยพ.ร.บ.ฯ เพื่อความคุ้มครองต่อผู้ใช้รถใช้ถนนทุกคน ในจังหวัดเชียงใหม่ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- เคนรณรงค์เรียกร้องให้เจ้าของรถทุกคันมีความรับผิดชอบ โดยยอมเสียเงินทำประกันภัยคันละ 215 บาท
- ตำรวจต้องตรวจจับอย่างเข้มงวด
- ขนส่งต้องเป็นผู้บังคับให้ทำประกันภัยก่อนต่อทะเบียนภาษี
- ต้องให้ความรู้ในสิทธิประโยชน์ของกรมธรรม์อย่างทั่วถึง (ระบุวิธีการ).....
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

30. โปรดทำเครื่องหมาย หน้าหัวข้อที่ท่านคิดว่ามีผลต่อการตัดสินใจทำหรือซื้อประกันภัย พ.ร.บ.๗ ของท่าน และให้อันดับตามความสำคัญท้ายหัว (สำคัญมากให้อันดับ 1 สำคัญรองลงมาให้อันดับที่ 2, 3, 4..... (ใช้เวลาตัดสินใจได้นาน 5 นาที)

มีผล	อันดับที่
..... ถ้าค่าเบี้ยไม่เกิน 430 บาท คนจะยอมเสียเงินทำประกันภัย	.....
..... ถ้าความคุ้มครองทั้งกรณีบาดเจ็บและเสียชีวิต จ่ายจริงขั้นต่ำ 15,000 บาท	.....
..... ชื่อเสียงของบริษัท น่าเชื่อถือ และจ่ายก่อนข้างรวดเร็ว	.....
..... ความเข้มงวดในการตรวจจับและปรับของตำรวจ	.....
..... ความเข้มงวดและการบังคับให้ทำประกันภัยของขนส่งก่อนต่อทะเบียนภาษีรถ	.....
..... ความรู้ในสิทธิประโยชน์ของกรมธรรม์ ถ้าได้รับรู้จนเข้าใจจะทำให้ตัดสินใจทำ	.....
..... การไม่มีสิทธิบัตรอื่นๆ เช่นบัตรประกันสังคม บัตรประกันอุบัติเหตุ ทำให้ต้องทำพ.ร.บ.๗	.....
..... มีคนแนะนำว่าดี / ต้องทำ	.....
..... ค่ารักษาพยาบาลแพงมาก ทำให้ต้องทำประกันพ.ร.บ.๗	.....
..... อื่น ๆ โปรดระบุ.....	.....

ขอขอบพระคุณในการสละเวลาและให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ข.

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 2 เมษายน พ.ศ.2535

เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากอุบัติเหตุหรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งกีดขวางหรือติดค้างในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“ ความเสียหาย ” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิดจากรถ

“ ผู้ซึ่งอยู่ในรถ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“ บริษัท ” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

“ ค่าเสียหายเบื้องต้น ” ในกรณีความเสียหายต่อร่างกาย หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และในกรณีความเสียหายต่อชีวิต หมายความว่า ค่าปลงศพ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 20 วรรคสอง

“ เครื่องหมาย ” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้

“ นายทะเบียน ” หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ กองทุน ” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

การออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยเพื่อความเสียหายตามมาตรา 7 และจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามมาตรา 6

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐสองคน และจากผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอสองคนและให้ผู้แทนกรมการประกันภัยเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ได้รับโทษจำคุกโดยพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด 1

การประกันความเสียหาย

มาตรา 7 ภายใต้บังคับมาตรา 8 เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมรดไว้เพื่อใช้ ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยไว้กับบริษัท

จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 8 รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7

(1) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(2) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(3) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 10 บริษัทต้องรับประกันตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 ภายใต้บังคับมาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันภัยตามความเสียหายตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9

มาตรา 12 ให้นายทะเบียนจัดทำเครื่องหมายส่งให้บริษัทเพื่อส่งมอบ ให้แก่เจ้าของรถที่ให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 แล้ว

เจ้าของรถต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถ

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 13 ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมายตามมาตรา 12 ให้แก่นายทะเบียนหรือทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้

การแจ้งการบอกเลิกและการส่งคืนเครื่องหมาย หรือการทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 14 การประกันตามมาตรา 7 และมาตรา 9 ต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 15 กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา 16 บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถ หรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า

การบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัย ตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา 17 บริษัทจะยกเอาความทุจริต หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย มิได้

มาตรา 18 ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัท ได้โอนไปยังบุคคลอื่น โดยผลของกฎหมายว่าด้วยมรดกหรือ โยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา 19 ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นำทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวตรวจสอบการได้จัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา 7 ก่อนจะรับจดทะเบียนด้วย

หมวด 2

ค่าเสียหายเบื้องต้น

มาตรา 20 เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัยมิได้

ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่าย ให้ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 การได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 23 ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(1) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 และเจ้าของรถไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(2) ขณะเกิดเหตุ รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถ เพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกยกยกออก น้อ โกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(3) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายและรถนั้นไม่มีการประกันภัยกับบริษัท

(4) มีความเสียหายจากรถเกิดแก่ผู้ประสบภัย แต่ไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย

(5) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(6) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยอันเกิดจากรถตามมาตรา 8

มาตรา 24 ในกรณีที่รถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประสบภัยมิใช่ผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยทุกคนโดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา 23 ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายหรือร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา 25 ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนความประมาทกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 26 ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน ตามมาตรา 23(1) หรือมาตรา 23(5)

แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปตามมาตรา 25 แล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี และเจ้าของรถหรือบริษัทจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก

ให้เจ้าของรถหรือบริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนพร้อมด้วยเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา 27 การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา 28 ในกรณีตามมาตรา 23(1) และ (3) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว ให้กรมการประกันภัยมีสิทธิขอเจ้าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา 29 รถที่ยึดไว้ตามมาตรา 28 ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา 23(1) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนคืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

(2) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวค่อนนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา 30 วิธีการยึดรถตามมาตรา 28 และการขายทอดตลาดรถ ตามมาตรา 29 ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา 29 ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กรมการประกันภัยเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและถ้าเจ้าของรถไม่เรียกร้องคืนเงินภายในห้าปี นับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา 31 ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกหรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถผู้ซึ่งอยู่ในรถหรือผู้ประสลภักย์ เมื่อบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสลภักย์ได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสลภักย์ไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสลภักย์แต่กรณี มีสิทธิไต่เบี่ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสลภักย์คืนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสลภักย์ หรือภายในห้าปี นับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ

มาตรา 32 ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสลภักย์สำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา 8 ให้หน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด 3

กองทุนทดแทนผู้ประสลภักย์

มาตรา 33 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “ กองทุนทดแทนผู้ประสลภักย์ ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสลภักย์ เมื่อมีกรณีตามมาตรา 23 และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (2) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 36
- (3) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (4) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา 28 มาตรา 30 มาตรา 31 หรือมาตรา 32
- (5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (6) ดอกผลของเงินกองทุน
- (7) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (4) และ(5)
- (8) เงินรายได้อื่น ๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของกรมการประกันภัย เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 34 ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นในกรมการประกันภัยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 35 เมื่อมีกรณีตามมาตรา 23 เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอการร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 36 ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนเป็นรายปีในอัตราไม่เกินร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปี เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 37 เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 38 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา 39 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 40 เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 12 วรรคสองหรือบริษัทหรือเจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 41 ผู้ใดปลอมเครื่องหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 42 ผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา 41 กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา 41

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา 41 ให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระหนเดียว

มาตรา 43 เจ้าของรถผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา 13 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 44 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 45 ผู้ประสภภัยผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 46 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 47 ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถ หรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการ จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสภภัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 ให้บทบัญญัติมาตรา 23 (5) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไว้แล้วตามมาตรา 7 หรือมาตรา 3 ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา 23 ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 44 วันที่ 9 เมษายน 2535)

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ.2535

เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 ” มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 111 วันที่ 4 พฤศจิกายน 2535)

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2540

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540

เป็นปีที่ 52 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ระหว่างคำว่า “เครื่องหมาย” และคำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ดังต่อไปนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อมิได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมองว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมนายหน้าประกันภัย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย

ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน ผู้แทนแพทยสภาและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการอธิบดีกรมการประกันภัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านความปลอดภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ หรือกฎหมาย

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 6 ทวิ มาตรา 6 ตรี มาตรา 6 จัตวา มาตรา 6 เบญจ มาตรา 6 ฉ มาตรา 6 สัตต และมาตรา 6 อัฏฐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

“มาตรา 6 ทวิ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 7 และมาตรา 20 และประกาศตามมาตรา 10

(2) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่บริษัทหรือกองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย

(3) พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็นหรือตามที่ผู้ประสบภัยร้องขอ

(4) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 6 ตรี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย

(5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่

ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 6 จัตวา ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา 6 เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 6 เบญจ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 6 ฉ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมมีมติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 6 สัตต ให้คณะกรรมการมีหน้าที่อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย การประชุมของคณะกรรมการให้นำความในมาตรา 6 ฉ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 6 ฮฎฐ ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บริษัท สถานพยาบาล หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้

“ คำใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะกรรมการให้จ่ายจากกองทุน ”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 10 บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้ข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยหรืออัตราเบี้ยประกันภัยแตกต่างกันตามชนิด ประเภท หรือขนาดของรถ หรือลักษณะของผู้เอาประกันภัยก็ได้ ”

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 10 ทวิ และมาตรา 10 ทรี แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

“ มาตรา 10 ทวิ ให้จัดตั้ง “ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ” ขึ้น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินกิจการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะได้อบรมหมาย

(2) ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

(3) ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ

บริษัททุกบริษัทต้องเข้าชื่อชื้อหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

ในการจัดตั้งบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ให้รัฐมนตรีกำหนดระยะเวลาให้บริษัทเข้าชื่อชื้อหุ้น และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วให้อธิบดีกรมการประกันภัยรวบรวมหุ้นที่มีผู้เข้าชื่อชื้อหุ้นไว้แล้ว เพื่อกำหนดจำนวนหุ้นจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ และกำหนดรายชื่อผู้เป็นกรรมการและพนักงานสอบบัญชีชุดแรกของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตลอดจนข้อความและขั้นตอนอื่นที่จำเป็นต้องมีในการจดทะเบียนบริษัทส่งไปจดทะเบียนบริษัท และให้ผู้มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียนดังกล่าว

ในระหว่างที่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ยังมีได้มีการรับประกันวินาศภัย มิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการต้องมีหลักทรัพย์ และเงินสำรองวางไว้กับนายทะเบียน และการต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยมาใช้บังคับ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน

การแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัย จำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมการประกันภัยก่อน และในกรณีที่ปรากฏหลักฐานต่ออธิบดีกรมการประกันภัยว่า กรรมการผู้จัดการมีพฤติการณ์ที่ไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ให้อธิบดีกรมการ

ประกันภัยโดยความเห็นชอบรัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนกรรมการผู้จัดการออกจากตำแหน่งได้ และให้อธิบดีกรมการประกันภัยมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการชั่วคราวจนกว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการคนใหม่

ทุกรอบสามเดือนบริษัทต้องออกเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัย จำกัด ตามสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับจากการรับประกันภัยตามพระราชบัญญัตินี้ในแต่ละสามเดือนที่ผ่านมา ในอัตราและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

บริษัทต้องมอบหมายการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ดำเนินการแทนบริษัทด้วย และให้บริษัททุกบริษัทปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจและการจัดสรรเงินเพื่อสำรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนแทนบริษัทตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการของ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด กำหนด

มาตรา 10 ตริ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 มาตรา 10 ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันรถยนต์ของบริษัทนั้นได้

ให้บริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องผูกพันตามกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่บริษัทได้ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต่อไปจนกว่ากรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวจะหมดอายุ ”

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

“ เมื่อมีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามมาตรา 7 วรรคสองแล้วหลักเกณฑ์ วิธีจ่าย และระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ”

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด 2 ค่าเสียหายเบื้องต้นแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ หมวด 2

ค่าสินไหมทดแทน ”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ (4) มีความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัย และรถคันที่เกิดความเสียหายนั้นหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย ”

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (6) ของมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้

“ (6) ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา 8 ที่ไม่ได้เอาประกันตามมาตรา 7 ”

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 31 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา 31 ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกหรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถ หรือผู้ประสบภัย เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนหรือเมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือเมื่อหน่วยงานตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือเจ้าของรถตามมาตรา 8 (4) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนตามมาตรา 32 ไปแล้วเป็นเงินจำนวนเท่าใด ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หรือหน่วยงานตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือเจ้าของรถตามมาตรา 8 (4) แล้วแต่กรณี มีสิทธิไต่เบี่ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงินดังกล่าวได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่รู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินห้าปี นับตั้งแต่วันที่ ได้จ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ให้แก่ผู้ประสบภัย

มาตรา 32 ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา 8 ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหาย ตามมาตรา 7 ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือเจ้าของรถตามมาตรา 8 (4) แล้วแต่กรณีส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน

การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับตามมาตรา 8 (1) (2) หรือ (3) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ”

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ (2) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 36 และเงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา 36 ทวิ ”

มาตรา 19 ให้บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัดจัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพื่อให้บริการครบทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราช

บัญญัตินี้ใช้บังคับ ส่วนการจัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพิ่มเติมต่อไปให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของการให้บริการแก่ผู้ประสบภัยจากรถ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมการประกันภัยกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 114 ตอนที่ 72 ก วันที่ 16 พฤศจิกายน 2540)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เจ้าของรถซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะนำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยไว้กับบริษัทเพื่อคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิตหรือร่างกายของผู้ประสบภัยอันเกิดจากการใช้รถนั้นหรืออยู่ในทางหรือจากสิ่งที่เป็นวัตถุหรือติดตั้งในรถนั้น โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนและต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา 7 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ข้อ 2 การเอาประกันภัยตามข้อ 1 ต้องมีระยะเวลาประกันภัยไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่รถนั้นอยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ 3 เมื่อมีการนำรถออกนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าของรถนั้นส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่

รถนั้นออก เว้นแต่รถที่เจ้าของรถนำเข้าออกราชอาณาจักรเป็นประจำและการประกันภัยนั้น ยังไม่
สิ้นสุดระยะเวลาเอาประกันภัย

ข้อ 4 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2535

(ลงชื่อ) อมเรศ ศิลาอ่อน

(นายอมเรศ ศิลาอ่อน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 10 วันที่ 30 กันยายน 2535)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ.2535) สิ้นผล และออกเป็นประกาศกระทรวงพาณิชย์

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ.2535) ยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 14 (พ.ศ.2541)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 13 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกรณีบริษัทบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิสำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับและบริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้น ไปยังนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดความคุ้มครอง

ข้อ 2 ในกรณีผู้เอาประกันภัยบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้บริษัทแจ้งการบอกนั้นให้นายทะเบียนทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดความคุ้มครอง

ข้อ 3 เมื่อได้มีการบอกเลิกสัญญาประกันภัยตามข้อ 1 หรือข้อ 2 แล้วแต่กรณี ให้เจ้าของรถนั้นส่งคืนเครื่องหมายที่แสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถแก่นายทะเบียนหรือทำลายเครื่องหมายนั้นให้อยู่ในสภาพที่ใช้ไม่ได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันครบกำหนดสามสิบวันที่บริษัทได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ 1
- (2) กำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้เอาประกันภัยบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ 2

ข้อ 4 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2535

(ลงชื่อ) อมเรศ ศิลาอ่อน

(นายอมเรศ ศิลาอ่อน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 104 วันที่ 30 กันยายน 2535)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ.2535) ยกเลิกโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 12 (พ.ศ.2540)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 21 และมาตรา 35 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 หรือจ่ายให้ไม่ครบ ให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยแล้วแต่กรณี แจ้งต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พร้อมข้อเท็จจริงดังนี้

- (1) ชื่อบริษัทประกันภัย และหมายเลขกรมธรรม์ประกันภัย
- (2) จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ประสงค์ได้รับ
- (3) วันที่ไปยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย

ข้อ 2 ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายจากรถที่บริษัทได้รับประกันไว้และบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายหรือในกรณีที่ผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือจากบริษัทได้ เพราะกรณีตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยแล้วแต่กรณียื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยพร้อมหลักฐานดังนี้

- (1) ใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการแจ้งหนี้

(2) สำเนาบัตรประจำตัว ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทางหรือสำเนาทะเบียนบ้าน ในกรณีผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บ

(3) สำเนามรณะบัตร สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาประจำตัว ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

ในกรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย ให้ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยยื่นเอกสารตาม (3) ด้วย

ข้อ 3 การยื่นคำขอร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นให้ยื่นตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย กรมการประกันภัย หรือสำนักงานประกันภัยภูมิภาค สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หรือสถานที่ที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ 4 ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยต้องร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่มีความเสียหายเบื้องต้นไม่ว่าจะเป็นกรณีตามมาตรา 23 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6)

ข้อ 5 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2535

(ลงชื่อ) อมเรศ ศิลาอ่อน

(นายอมเรศ ศิลาอ่อน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 104 วันที่ 30 กันยายน 2535)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

กฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ.2535) ยกเลิก โดยกฎกระทรวงฉบับที่ 13 (พ.ศ.2541)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2536)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา 7

- (1) รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ 5 เมษายน 2536
- (2) รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์(สกายแลป)
- (3) รถใช้งานเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

ข้อ 2 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดหนึ่งปีหกเดือนนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2536

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ 5 เมษายน 2536 รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์ และรถใช้งานเกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นรถที่ผู้มีรายได้น้อยหรือเกษตรกรมีไว้ใช้เพียงเพื่อความสะดวกในการเดินทางหรือเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม หากกำหนดให้เจ้าของรถดังกล่าวต้องจัดให้มีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนเกิดสมควร ประกอบกับบริษัทประกันภัยและสาขาของบริษัทที่มีอยู่ยังไม่พร้อมที่จะให้บริการและไม่อาจรองรับต่อปริมาณของรถดังกล่าวที่มีอยู่เป็นจำนวนมากได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น สมควรผ่อนผันให้รถดังกล่าวยังไม่ต้องจัดให้มีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มีกำหนดเวลาหนึ่งปีหกเดือน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 110 ตอนที่ 142 ลงวันที่ 22 กันยายน 2536)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 8(4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ 5 เมษายน 2535 ไม่ต้องจัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา 7 จนกว่าจะถึงกำหนดเสียภาษีประจำปี ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ครั้งต่อไปของรถจักรยานยนต์ดังกล่าวแต่ละคัน

ข้อ 2 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2538 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 มีนาคม 2538

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกำหนดเวลาผ่อนผันให้รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ 5 เมษายน 2536 ยังไม่ต้องจัดให้มีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จะสิ้นสุดลงในวันที่ 22 มีนาคม 2538 ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของรถจักรยานยนต์ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากกว่าแปดล้านคันและบริษัทประกันภัยในการรับประกันภัย โดยกระจายกำหนดระยะเวลาการประกันความเสียหายออกไปให้แก่เจ้าของรถจักรยานยนต์ทั่วประเทศ สมควรผ่อนผันให้รถจักรยานยนต์ดังกล่าวต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยเมื่อรถจักรยานยนต์ดังกล่าวถึงกำหนดเสียภาษีประจำปีครั้งต่อไปจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2540)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 7 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ข้อ 2 รถทุกชนิดทุกประเภทอย่างน้อยต้องจัดให้มีการประกันภัยตามขนาดของรถ ดังต่อไปนี้

(1) รถที่มีที่นั่งไม่เกินเจ็ดคนหรือใช้บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกินเจ็ดคนให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยห้าด้านบาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง และให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคน ดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามมีนบาดต่อกันสำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย แต่ไม่รวมความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยตาม (ข)

(ข) แปรคหมื่นบาทต่อกันสำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยใดกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณี ดังต่อไปนี้

1. ตาบอด
2. หูหนวก
3. เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูดหรือลิ้นขาด
4. สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์
5. เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
6. จิตพิการอย่างติดตัว
7. ทูพพลภาพอย่างถาวร

(ค) แปรคหมื่นบาทต่อกันสำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(ง) แปรคหมื่นบาทต่อกันสำหรับความเสียหายตาม (ก) และ ต่อมาได้รับความเสียหายตาม (ข) หรือ (ค) หรือทั้ง (ข) และ (ค)

(2) ที่มีที่นั่งเกินเจ็ดคนหรือใช้บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกินเจ็ดคนให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยสืบล้านบาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง และให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนตามที่กำหนดไว้ใน (1)

ข้อ 3 ในกรณีที่ผู้ประสพภัยเป็นผู้ขับขี่ที่ประสพภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายหรือไม่มีผู้ใดรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ขับขี่ที่ประสพภัย จำนวนเงินเอาประกันภัยตามข้อ 2 ให้ลดลงเป็นจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา 20 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ข้อ 4 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2540

ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2540

(ลงชื่อ) ศุภชัย พานิชภักดิ์

(นายศุภชัย พานิชภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 114 ตอนที่ 76ก วันที่ 26 ธันวาคม 2540)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2540)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 20 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยการแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 6(พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ข้อ 2 ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นมีดังต่อไปนี้

(1) ความเสียหายต่อร่างกาย ได้แก่

(ก) ค่ายา ค่าอาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษา

(ข) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา รวมทั้งค่าซ่อมแซม

(ค) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค ทั้งนี้ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกัน

(ง) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

(จ) ค่าพาหนะนำผู้ประสพภัยไปโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

(2) ความเสียหายต่อชีวิต ได้แก่

(ก) ค่าปลงศพ

(ข) ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสพภัย

ข้อ 3 จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(1) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาท สำหรับความเสียหาย

ต่อร่างกาย

(2) จำนวนหนึ่งหมื่นห้าพันบาท สำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(3) จำนวนตาม (1) และ (2) รวมกัน สำหรับผู้ประสพภัยที่ถึงแก่ความตายหลังจาก

มีการรักษาพยาบาลหรือสถานพยาบาล

ข้อ 4 การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ให้ยื่นคำร้องขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด และต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) ความเสียหายต่อร่างกาย

(ก) ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(ข) สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้น เป็นผู้ประสพภัยแล้วแต่กรณี

(2) ความเสียหายต่อชีวิต

(ก) สำเนามรณะบัตร

(ข) สำเนาบันทึกรประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่น ที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายเพราะการประสพภัยจากโรค

(3) การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม (1) และ (2) รวมกันให้มีหลักฐานตาม (1) และ (2)

(4) ให้ผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสบภัยไม่สามารถร้องขอได้ให้โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัย ญาติหรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณีร้องขอแทน

ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยต้องร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันภัยไว้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ 5 การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ให้จ่ายแก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายแก่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รักษาพยาบาลแทนผู้ประสบภัย

(2) ให้จ่ายเป็นเงินสด หรือจ่ายเป็นเช็คที่มีได้ลงวันที่ล่วงหน้า

(2) ให้จ่ายให้เสร็จเรียบร้อยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอตามข้อ 4 ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ข้อ 6 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2540 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ.2540

(ลงชื่อ) ศุภชัย พานิชภักดิ์

(นายศุภชัย พานิชภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 114 ตอนที่ 76 ก วันที่ 26 ธันวาคม 2540)

กฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2541)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครอง

ผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ข้อ 2 ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นรอบสามเดือนในอัตราร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

การคำนวณเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกณฑ์สิทธิโดยให้นำเบี้ยประกันภัยที่เกิดขึ้นในรอบสามเดือนใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบสามเดือนนั้น มารวมคำนวณเป็นเบี้ยประกันภัยของรอบสามเดือนนั้น

ข้อ 3 การจ่ายเงินสมทบ ตามข้อ 2 ให้บริษัทจ่ายดังนี้

(1) เงินสด เช็ค หรือครีฟ

(2) โอนเงินจ่ายเข้าบัญชีกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยที่ฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์

ข้อ 4 ในกรณีที่บริษัทจ่ายเงินสมทบบนเช็คหรือครีฟ บริษัทจะต้องส่งจ่ายกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย และเช็คหรือครีฟนั้นจะต้องเป็นเช็คหรือครีฟที่ไม่ลงวันที่ล่วงหน้า

ข้อ 5 ในกรณีที่บริษัทส่งเงินสมทบเพื่อจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย เกินจำนวนที่ต้องชำระในรอบสามเดือนใด ให้บริษัทยื่นคำร้องตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อขอชำระเงินในส่วนที่เกินนั้น ไปจ่ายเป็นเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยในรอบสามเดือนต่อไปได้จนกว่าเงินในส่วนที่เกินนั้นจะหมดลง

ข้อ 6 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินสมทบให้แก่ กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2541

(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ แก้วทอง

(นายไพฑูรย์ แก้วทอง)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 115 ตอนที่ 39 ก วันที่ 25 มิถุนายน 2541)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2541)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 และมาตรา 12 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ข้อ 2 ลักษณะของเครื่องหมายที่แสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้มีลักษณะตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3 ให้เจ้าของรถติดเครื่องหมายตามข้อ 2 ไว้ที่กระจกหน้ารถด้านในหันข้อความด้านหน้าของเครื่องหมายออกด้านนอก

ในกรณีที่ไม่มีกระจกหน้ารถ ให้ติดเครื่องหมายดังกล่าวไว้ที่ที่สามารถมองเห็นข้อความด้านหน้าของเครื่องหมายได้ชัดเจน

ข้อ 4 เครื่องหมายที่แสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ที่ยังมีผลอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปจนกว่าเครื่องหมายนั้นจะสิ้นผล

ข้อ 5 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2541

(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ แก้วทอง

(นายไพฑูรย์ แก้วทอง)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 115 ตอนที่ 87 ก วันที่ 24 พฤศจิกายน 2541)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2542)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 2 ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบสามเดือนในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ”

ข้อ 2 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

(ลงชื่อ) สุภชัย พาณิชภักดิ์

(นายสุภชัย พาณิชภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 8 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้รอดของหน่วยงานธุรการขององค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานธุรการที่เป็นอิสระขององค์กรใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543

(ลงชื่อ) สุภชัย พานิชภักดิ์

(นายสุภชัย พานิชภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 117 ตอนที่ 11 ก วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2543)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 และมาตรา 12 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 2 ลักษณะของเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้มีสีสวดตายและวัสดุป้องกันการปลอมแปลงตามที่อธิบดีกรมการประกันภัยกำหนด”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกแบบเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประกันภัยจากรถท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้แบบเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถท้ายกฎกระทรวงนี้แทน

ข้อ 3 เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประกันภัยจากรถตามกฎ
กระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. 2535 ที่ยังมีผลอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าเครื่องหมายนั้น
จะสิ้นผล

ข้อ 4 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป
ให้ไว้ ณ วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2543
(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ แก้วทอง
(นายไพฑูรย์ แก้วทอง)
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 117 ตอนที่ 29 ก วันที่ 1 เมษายน 2543)

ภาคผนวก ก.

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2535 และวิธีการใช้สิทธิฯ สำหรับประชาชนทั่วไป

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในทางปฏิบัติ จึงได้ทำการสรุปสาระในความรู้ความเข้าใจของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2535 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2540 รวมถึงที่มาของการประกาศใช้พระราชบัญญัติ พร้อมกับแนะนำวิธีปฏิบัติในการใช้สิทธิของผู้บริโภคฯ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. เหตุผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2535

เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหาย หรือได้รับชดเชยค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็จะต้องใช้เวลาค่านินคดียาวนาน ดังนั้นเพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอน และทันท่วงทีสมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2535 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ลักษณะของพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้

2.1 มีหลักการเกี่ยวกับการประกันสังคม คือให้ความคุ้มครองความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ โดยยึดหลักการพื้นฐานการใช้ระบบประกันสังคมในรูปแบบบังคับเฉพาะกลุ่ม อันจะทำให้ผู้ซึ่งปฏิบัติตามเงื่อนไขมีสิทธิได้รับประโยชน์ หรือค่าทดแทนตามอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยรัฐจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้ ถ้าไม่มีใครรับผิดชอบ

2.2 กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายประกันภัย เนื่องจากเอาหลักเกณฑ์ต่างๆ ของการประกันวินาศภัยมาใช้ โดยเฉพาะมีหลักการอย่างเดียวกันกับการประกันภัยอัคคี (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 887-888) เพียงแต่รัฐกำหนดหรือบังคับให้รถทุกคันต้องทำประกันภัยไว้กับบริษัทประกันภัยและห้ามมิให้บริษัทประกันภัยปฏิเสธความรับผิดชอบ

จะเห็นได้ว่าลักษณะพิเศษของกฎหมายฉบับนี้ เป็นการรวมกฎหมายประกันภัยรถยนต์กับ กฎหมายประกันสังคมเข้าด้วยกัน เพราะเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนในสังคม

ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ประชาชนทุกคนที่ได้รับบาดเจ็บจากรถซึ่งวิ่งอยู่บนท้องถนนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยบริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้จำนวนหนึ่งตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (ภาคผนวก ข)

2.3 กฎหมายฉบับนี้มีทั้งส่วนที่เป็นกฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งรวมอยู่ด้วยกัน ในส่วนที่เป็นกฎหมายอาญา คือส่วนที่กฎหมายกำหนดว่าการกระทำใดเป็นความผิดและกำหนดโทษเอาไว้ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 ที่บัญญัติว่า “ บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ขณะทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย “ เช่น มาตรา 39 บัญญัติว่า “ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท “ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ลงโทษแก่ผู้ใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถไว้กับบริษัทประกันภัย โดยมีมาตรา 7 และมาตรา 9 บังคับไว้ และมาตรา 39 กำหนดให้เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ด้วย

ในส่วนทางแพ่ง เช่นกรณีมาตรา 31 ให้บริษัทประกันภัย หรือสำนักงานกองทุนทดแทนมีสิทธิไล่เบี้ยเอาค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายแก่ผู้ประสบภัยคืนจากบุคคลภายนอกที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความเสียหายเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถผู้ซึ่งอยู่ในรถหรือผู้ประสบภัยได้ตามจำนวนที่จ่าย

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้แก่

3.1 ครอบครองรถ หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในตัวรถ มีหน้าที่ในการจัดให้มีการประกันความเสียหาย หรือมีหน้าที่ในการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 โดยเสียค่าเบี้ยประกันภัยตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และหากเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถ หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในตัวรถฝ่าฝืนไม่จัดทำประกันภัยตามที่กฎหมายบัญญัติไว้มีความผิดและต้องโทษปรับ (ดูภาคผนวก ข หมวด 4 บทกำหนดโทษ)

3.2 ผู้รับประโยชน์ คือผู้ที่ประสบภัยจากรถคันที่มีประกันภัย ซึ่งได้แก่ผู้ขับขี่รถคันที่มีประกันภัยคันนั้นๆ ผู้นั่งซ้อนท้ายรถหรือโดยสารในรถคันนั้นๆ และคนเดินข้ามถนนที่ถูกรถคันนั้นๆ เถี่ยวชน เพื่อให้เป็นภาพชัดเจนขึ้นขอยกตัวอย่างผู้รับประโยชน์ หรือผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์จากรถคันที่มีประกันภัยนั่นเอง เช่น นาย ก. ขับขี่รถจักรยานยนต์ ฮอนด้า หมายเลขทะเบียน ก-1234 เชียงใหม่ โดยมีนาย ข. นั่งซ้อนท้าย ไปชน นาง อ. ซึ่งกำลังจูง ด. ฮ. เดินข้ามถนนอยู่ ซึ่งปรากฏว่ารถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน ก-1234 เชียงใหม่ มีการทำประกันภัยกับ

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ผู้ได้รับประโยชน์หรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ในอุบัติเหตุครั้งนี้ ก็คือ นาย ก. นาย ข. นาง อ. และคุณ.ช จะเห็นได้ว่าทั้งผู้ขับขี่ ผู้นั่งซ้อนท้าย และคนเดินข้ามถนน ทั้งหมด 4 คน ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยทั้งหมด โดยในเบื้องต้นได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันภัย กรณีความบาดเจ็บต่อร่างกายและอนามัย เป็นจำนวนเงินคุ้มครองตามที่รักษาจริงไม่เกินคนละ 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) และหากมีการเสียชีวิตเกิดขึ้น กรมธรรม์ให้ความคุ้มครองในส่วนของค่าเสียหายเบื้องต้นกรณีค่าปลงศพอีก 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) ต่อหนึ่งรายผู้ประสบภัย ในส่วนของความคุ้มครองที่เหนือต้องดูความรับผิดชอบของกรณีอุบัติเหตุดังกล่าวหากพิสูจน์ได้ว่าเป็นความประมาทของผู้ขับขี่แต่ฝ่ายเดียวกรมธรรม์ให้ความคุ้มครองไปถึงค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินคุ้มครองตามสิทธิ (ดูภาคผนวก ข. หมวด 2 ค่าสินไหมทดแทน)

3.3 ผู้รับประกันภัย คือบริษัทผู้รับประกันภัย หรือบริษัทประกันวินาศภัยมีหน้าที่รับประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ ซึ่งหากบริษัทประกันภัยปฏิเสธการรับประกันภัย มีความผิดตามกฎหมาย ต้องโทษปรับตั้งแต่ 10,000- 50,000 บาท (ดูภาคผนวก ข. หมวด4 บทกำหนดโทษ)

3.4 กองทุนทดแทน หรือกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่ในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หากผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บจากรถตามมาตรา 23 (ดูภาคผนวก ข.) สามารถยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นได้จากกองทุนทดแทน และกรณีที่กองทุนทดแทนได้สำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยแล้ว ก็มีสิทธิไต่เบี่ยเรียกคืนจากผู้กระทำละเมิด โดยคิดค่าปรับเงินเพิ่มตามที่กฎกระทรวงระบุ

3.5 บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด มีหน้าที่สำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและ/หรือค่าสินไหมทดแทน แทนทุกบริษัทประกันภัยที่ไม่มีสาขาดำเนินการในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ เช่น นาย ก. ได้ทำประกันภัยรถยนต์ไว้ที่บริษัทแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และบังเอิญนายก. ขับรถยนต์คันนี้เดินทางไปทำธุระที่จังหวัด พิษณุโลก ซึ่งไม่มีสาขาหรือที่ทำการของบริษัทที่นายก.ทำประกันภัยอยู่ บังเอิญไปประสบอุบัติเหตุชนกับราวสะพานได้รับบาดเจ็บ เสียค่ารักษาพยาบาลไปทั้งสิ้นจำนวน 13,000 บาท นาย ก. ก็สามารถขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามจำนวนที่ได้สำรองจ่ายไปก่อนคืนได้ที่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 10 ทวิ และ 10 ตริ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ 2540 ซึ่งมีสาขาคำเนินการอยู่ทุกจังหวัดในประเทศไทย หรือมอบอำนาจให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลเป็นผู้รับค่ารักษาพยาบาลแทน นาย ก. เองก็สามารถกระทำได้

3.6 สถานพยาบาล สามารถรับมอบอำนาจยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นแทนผู้ประสบภัยได้เต็มตามจำนวนตามที่ได้รักษาไปจริงแต่ไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการ

บรรเทาภาระในการสำรองจ่ายแก่ผู้ประสบภัยในการจัดหาเงินค่ารักษาพยาบาลในขณะที่นอนพักรักษาอยู่ในสถานพยาบาล ตามพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้สถานพยาบาล รวมถึงทายาทเป็นผู้มีสิทธิในการรับมอบอำนาจดำเนินการแทนดังกล่าว โดยได้รับความยินยอมจากผู้ประสบภัย

4. การยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย

ผู้ประสบภัยหรือทายาทสามารถ ยื่นคำร้องขอรับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย ภายใน 180 วัน (หนึ่งร้อยแปดสิบวัน) นับตั้งแต่วันที่เกิดเหตุ โดยมีเอกสารประกอบการยื่นคำร้องดังนี้

4.1 กรณีความเสียหายต่อร่างกาย เช่น ได้รับบาดเจ็บเป็นแผลลลอก แขน ขา หัก ฯลฯ ได้รับความคุ้มครองตามที่รักษาจริง เป็นจำนวน 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) ต่อรายผู้ประสบภัย ซึ่งมีการชำระค่ารักษาเป็น 2 กรณีคือ

(ก) ผู้ประสบภัยได้รับการรักษาจากสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลและได้สำรองเงินจ่ายไปก่อนให้นำเอกสารดังต่อไปนี้มาติดต่อกับบริษัทประกันภัย

- ใบเสร็จรับเงินจากสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาล
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้น เป็นผู้ประสบภัย
- เพื่อให้การจ่ายค่าเสียหายเป็นไปอย่างรวดเร็ว และอาจมีบางกรณีปรากฏข้อมูลไม่ชัดเจนบริษัทประกันภัยจึงขอหลักฐานเพิ่มเติมที่แสดงถึงการได้รับบาดเจ็บจากกรณีที่ทำประกันภัย เนื่องจากรถทุกคันที่วิ่งอยู่บนท้องถนนไม่ได้จัดให้มีการประกันภัยตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ประสบภัยจึงควรเตรียมหลักฐานเพิ่มเติมที่รับรองได้ว่าประสบเหตุจากรถคันที่มีประกันภัยนั้น ๆ ได้แก่การแจ้งให้บริษัทประกันภัยทราบโดยมิชักช้า หรือสำเนาบันทกประจำวันการแจ้งความเป็นหลักฐาน หรือเพื่อความรวดเร็วในการดำเนินการ พร้อมกับสำเนากรมธรรม์ประกันภัยของรถคันที่เกิดเหตุ

(ข) ผู้ประสบภัย มอบอำนาจให้สถานพยาบาลเป็นผู้เบิกค่ารักษา ได้เต็มวงเงินความคุ้มครองตามสิทธิในจำนวนค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยผู้ประสบภัยเองก็ต้องรักษาสิทธิของตนในการมอบอำนาจให้สถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลเป็นผู้เบิกนั้น ผู้ประสบภัยต้องขอทราบค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับรักษาไปแล้วว่าเป็นจำนวนเท่าไร ซึ่งหากปรากฏภายหลังว่าอาการยังไม่หายดี ก็สามารถใช้สิทธิจากค่ารักษาพยาบาลตามจำนวนที่คงเหลืออยู่ได้อีก ดังนั้นก่อนที่ผู้ประสบภัยจะ

มอบอำนาจตรวจสอบถ่วงน้ำหนักค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลให้ชัดเจน เพื่อเป็นการรักษาสิทธิประโยชน์ของตนเองและของกรมธรรม์ประกันพ.ร.บ.๑ ซึ่งรัฐบาลได้ร่างกฎหมายเพื่อให้ประชาชนสามารถจัดซื้อกรมธรรม์ได้ในอัตราเบี้ยประกันภัยที่ถูก โดยเฉลี่ยรถจักรยานยนต์คันละ 215 บาท คู่คุ้มครองทั้งผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร คนเดินถนนที่ถูกเฉี่ยวชน โดยไม่จำกัดจำนวนครั้งของการเกิดเหตุในรอบ 1 ปี ซึ่งหากผู้ประสบภัยละเอียดในการมอบอำนาจดังกล่าวแล้ว ในอนาคตอาจมีการปรับเปลี่ยนเบี้ยกรมธรรม์ค่ารักษาเฉลี่ยต่อปี สูงจนเกินกว่าที่บริษัทประกันภัยจะรับภาระต่อไปได้

4.2 กรณีความเสียหายต่อชีวิต หากผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บสาหัสจนถึงแก่ชีวิต ทายาทของผู้ประสบภัยดังกล่าว สามารถร้องขอรับค่าปลงศพ ในจำนวน 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) โดยยื่นเอกสารประกอบคำร้องขอได้ดังนี้

- สำเนากรมบัตร
- บันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้สิ้นถึงแก่ความตายเพราะการประสบภัยจากรถ

ทั้งนี้บริษัทประกันภัยมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ผู้ประสบภัยหรือทายาท ยื่นคำร้อง โดยการยื่นเอกสารดังกล่าวข้างต้นพร้อมแบบที่นายทะเบียนกำหนด

5. การใช้สิทธิต่างๆ

เนื่องจากปัจจุบันมีการซื้อความคุ้มครองจากการประกันภัยหลายประเภทด้วยกัน เช่น การซื้อประกันอุบัติเหตุของสถานศึกษาต่างๆ ให้แก่นักเรียน/นักศึกษา การซื้อประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล การซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตซึ่งคุ้มครองค่ารักษาจากอุบัติเหตุ และ ความคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เป็นต้น ผู้ประสบภัยสามารถใช้สิทธิจากกรมธรรม์ใด ๆ ก่อนก็ได้แล้วแต่ความสะดวกและตามความพึงพอใจ ภายใต้เงื่อนไขของแต่ละกรมธรรม์ เนื่องจากกรมธรรม์ต่างๆ ดังกล่าวให้ความคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุด้วยกันทั้งสิ้น แต่ต้องใช้สิทธิไม่เกินจำนวนที่จ่ายไปจริง เช่น นาย ก. นำรถจักรยานยนต์ซึ่งมีประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ ไปเฉี่ยวชนเองทำให้นาย ก. ได้รับบาดเจ็บสาหัส มีค่ารักษาพยาบาลจำนวนทั้งสิ้น 35,000 บาท นาย ก. มีกรมธรรม์ประกันชีวิตคุ้มครองในวงเงิน 50,000 บาท มีบัตรประกันอุบัติเหตุอีก 5,000 บาท นาย ก. สามารถใช้สิทธิจากกรมธรรม์ใด ๆ ก่อนก็ได้ เช่น นาย ก. เลือกที่จะมอบอำนาจให้สถานพยาบาลเป็นผู้เรียกเก็บจากความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยของรถจักรยานยนต์ดังกล่าว ในจำนวนเงินความคุ้มครองตามสิทธิฯ คือ 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้า

พันบาทถ้วน) และใช้สิทธิจากบัตรประกันอุบัติเหตุอีก 5,000 บาท ที่เหลือใช้สิทธิจากกรมธรรม์ประกันชีวิต เช่นนี้เป็นต้น ซึ่งจะใช้สิทธิจากกรมธรรม์ใดก่อนหลังขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของนาย ก. เอง หากมีใครบังคับได้ไม่ แต่กรณีการใช้สิทธิจากกรมธรรม์ประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 คุ้มครองความบาดเจ็บต่อร่างกายและชีวิต จากกรณีอุบัติเหตุ อันเกิดจากรถคันที่มีประกันภัยเท่านั้น แต่กรมธรรม์ประกันภัยอื่น ๆ ครอบคลุมการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุอื่นๆ ทั้งหมด

6. เงื่อนไขความคุ้มครองอื่นๆ ที่ควรทราบ

6.1 กรณีรถคันที่ทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติถูกยืม ไปขับขึ้นและไปเที่ยวชนคน อื่นๆ ได้รับความบาดเจ็บ กรมธรรม์ก็ให้ความคุ้มครองทั้งผู้ที่ยืมไปขับขึ้น ผู้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ หรือผู้โดยสารในรถ (กรณีรถยนต์) รวมถึงผู้ที่ถูกเที่ยวชนเช่นคนเดินข้ามถนน ตามจำนวนความ คุ้มครองเช่นเดียวกับเจ้าของรถ หรือผู้เอาประกันภัยที่นำรถไปเกิดอุบัติเหตุเอง เนื่องจากข้อมูลจาก ผลการตอบแบบสอบถามยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่า กรมธรรม์ประกันภัยตามพระราชบัญญัติ ฯ หรือที่เรียกกันในกลุ่มคนใช้รถว่า “ กรมธรรม์พ.ร.บ.๑ “ หรือ “ ประกันพ.ร.บ.๑ “ คุ้มครองเพียง มุคคลที่สาม โดยไม่คุ้มครองผู้ขับขี่และคนนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์เนื่องจากไม่ใช่บุคคลที่สาม อย่างนี้ไม่ถูกต้อง ซึ่งหากไปจุดเจตนาของกฎหมายหรือที่มาของกฎหมาย จะพบว่าผู้ประสบ ภัยจำนวนมากได้รับความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางรถ จำนวนมากในแต่ละปี แต่ไม่ได้รับการชดใช้ค่า รักษาพยาบาล ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าของรถส่วนหนึ่งไม่ถึงร้อยละ 70 ของทั่วประเทศ ที่มีความรู้ความ เข้าใจ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม จะมีการจัดทำประกันภัยไว้ อาจเป็นกรมธรรม์ประกันภัย ประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 3 ซึ่งเป็นกรมธรรม์แบบสมัครใจ เป็นการทำให้เมื่อกรณีเกิดอุบัติเหตุ จะต้องมีผู้ชดใช้แทนเนื่องจากความเสียหายที่มีอาจประมาณได้ว่าหากเกิดอุบัติเหตุทางรถขึ้นแล้ว จะต้องเสียค่าทั้งค่าซ่อมรถทั้งของตนเอง รถของคู่กรณีที่เราต้องรับผิดชอบ ค่ารักษาพยาบาล ค่าทำ ขวัญ ค่าเสียเวลาทำงานไม่ได้ ค่าใช้จ่ายดำเนินคดีทั้งคดีแพ่ง และคดีอาญา ซึ่งบางกรณีผู้ประสบภัย จากรถอาจถึงแก่ชีวิต หรืออาจพิการได้ โดยมีเจ้าของรถจำนวนไม่น้อยเลยที่จำต้องติดคุกเนื่องจาก ไม่มีเงินชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาท ซึ่งกรณีกรมธรรม์แบบสมัครใจทำเองนั้น หากไม่ทำก็ ไม่ผิดกฎหมาย เพียงแต่เจ้าของรถต้องรับผิดชอบต่อภัยที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งเหมาะกับผู้ เจ้าของรถที่มีเงินออมอยู่แล้วเป็นการรับความเสี่ยงภัยไว้เอง ปีละ 100,000-200,000 บาท เป็นอย่างน้อย ส่วนกรมธรรม์อีกประเภทหนึ่งเป็นกรมธรรม์แบบบังคับ นั้นหมายถึงเป็นการบังคับโดยกฎหมายว่า รถทุกคันต้องได้รับการทำประกันภัยโดยเจ้าของรถเป็นผู้จัดทำ ซึ่งหากไม่มีการทำประกันภัย

ประเภทนี้หากตำรวจเข้มงวดกวัดขั้นในการตรวจจับ จะสามารถทำการเปรียบเทียบปรับได้ไม่เกิน 10,000 บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) ซึ่งหากรถทุกคันได้มีการจัดทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ หรือที่เรียกกันเข้าใจง่ายๆ ว่า “ ประกันภัย พ.ร.บ.ฯ ” ไม่ว่าใครก็ตามที่ได้รับบาดเจ็บจากรถ ก็ได้รับความคุ้มครองหมดทุกคน อย่างน้อยก็มีบริษัทประกันภัยรับรองการจ่ายแทนให้ในจำนวนเงินขั้นต่ำตามค่ารักษาจริง ไม่เกิน 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) เป็นอย่างน้อย แต่ในข้อเท็จจริงในปัจจุบันมีรถไม่ถึงร้อยละ 70 ของจำนวนรถทั้งประเทศที่มีประกันภัย ซึ่งบางจังหวัดเช่น จังหวัดเชียงใหม่มีรถที่จัดทำประกันภัยไม่ถึงร้อยละ 50 ดังนั้นหากคนที่เรารู้จักไปถูกรถคันใดก็ตามชนทำให้ได้รับบาดเจ็บ ก็ต้องภาวนาขอให้รถคันนั้นมีการจัดทำประกันภัย พ.ร.บ.ฯ ไว้แล้ว เพื่อที่ว่าทั้งผู้ประสบภัยเอง ทั้งญาติ ๆ ผู้ประสบภัยเอง จะได้ไม่เดือดร้อน และได้รับการรักษาเยียวยาได้ทันทีเนื่องจากมีค่ารักษาจ่ายให้แก่สถานพยาบาลแน่นอน

6.2 กรณีผู้ขับขี่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ และนำรถคันที่มีประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ ไปเกิดเหตุ กรมธรรม์ก็ให้ความคุ้มครองเช่นเดียวกับผู้ขับขี่ที่มีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์หรือรถยนต์นำรถไปเกิดเหตุเช่นกัน และคุ้มครองผู้ประสบภัยที่ได้รับบาดเจ็บจากรถคันที่มีประกันภัยทุกคน

6.3 ระยะเวลาคุ้มครองของกรมธรรม์ ประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ ให้ความคุ้มครองนับแต่วันที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ ทุกวันไปจนวันสุดท้ายที่สิ้นสุดการคุ้มครอง เป็นระยะเวลา 365 วันหรือ 1 ปี ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว กรมธรรม์ให้ความคุ้มครองการเกิดอุบัติเหตุไม่จำกัดจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ แต่ต้องอยู่ในระยะเวลาของช่วงความคุ้มครองตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์

7. บทลงโทษตามกฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2540 ได้บัญญัติขึ้นเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถทุกคันที่ไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย หรืออนามัยของประชาชนทุกคนผู้ใช้รถใช้ถนน ภายในประเทศไทย โดยมีเงื่อนไขความคุ้มครองต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์แก่ผู้ประสบภัยจากรถในหลาย ๆ กรณี อย่างไรก็ตาม ได้มีประชาชนกลุ่มหนึ่งซึ่งประพฤติไม่ถูกต้องตามกฎหมายและขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ทำการหาประโยชน์จากความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ โดยในบทบัญญัติของกฎหมายฯ ได้ระบุบทลงโทษไว้อย่างชัดเจน กรณีมีการยื่นเอกสารอันเป็นเท็จ ทำให้บริษัทประกันภัยเสียหาย หรือทำการจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปในหลายๆ กรณีโดยอุบัติเหตุดังกล่าวอาจไม่ได้เกิด

เหตุจากรถคันที่เอาประกันภัย หรืออาจเกิดจากสาเหตุอื่นๆ ซึ่งมีได้เกิดจากรถ และได้ทำการยื่นขอรับค่าเสียหายจากกรมธรรม์ประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ.2540 เพื่อให้เกิดความสงบสุขและดำรงไว้ซึ่งศีลธรรมอันดีงามของบุคคลในสังคม และพึงระวังหากมีการชักชวนให้หลงผิดกระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จึงควรได้ทราบถึงโทษของการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งมีโทษทั้งจำและทั้งปรับ ดูรายละเอียดในหมวดบทลงโทษ (ภาคผนวก ข.)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวสุรัตน์ รุ่งอารี	
วัน เดือน ปี เกิด	27 พฤศจิกายน 2510	
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ ปีการศึกษา 2529 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2533	
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2534 – 2535	เลขานุการผู้ช่วยรองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยประสิทธิประโยชน์ จำกัด
	พ.ศ. 2535 – 2537	หัวหน้าส่วนงานพิจารณารับประกันภัย บริษัท ไทยประสิทธิประโยชน์ จำกัด
	พ.ศ. 2541 – 2543	ผู้จัดการสาขาเชียงราย
	พ.ศ. 2544 – ปัจจุบัน	บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ผู้จัดการสาขาเชียงใหม่ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด